

HK
CVP/WP/Prod. 2.

VERSLAG van de vergadering d.d. 7 Juli 1950 om 10 uur onder voorzitterschap van de Heer Hirsch.

1. Nieuwe redactie van de artikelen 21 en 22 van het werkdocument.

De voorzitter overhandigde een nieuwe redactie van deze artikelen, welke opgesteld was door de in de vorige vergadering benoemde redactiegroep (zie bijlage). Deze nieuwe redactie gaf geen aanleiding tot opmerkingen.

2. Programma voor de vergaderingen van de volgende week.

Op voorstel van de voorzitter werd besloten de volgende week op Maandag 10 Juli om 16 uur te vergaderen en op Dinsdag, Woensdag en Donderdag om 10 uur en 15.30 uur de werkzaamheden voort te zetten.

3. Voortzetting van de discussie over artikel 23 ("reconversion").

In deze vergadering hadden de verschillende delegaties gelegenheid hun voorlopig standpunt, uiteengezet in de voorafgaande vergadering, nader toe te lichten. Hierbij werd tevens het vraagstuk van de financiering in de discussie betrokken.

De visie van de verschillende delegaties, zoals zij hierbij naar voren kwam, wordt hierna in het kort weergegeven.

A. Het Italiaanse standpunt.

Indien ondernemingen als gevolg van de "marché unique" hun bedrijf moeten moderniseren of hun productieprogramma moeten wijzigen, dan kan de Hoge Autoriteit hulp verlenen bij de financiering van de investeringen, welke hiervoor nodig zijn. De H.A. zal, naar de mening van de Italiaanse delegatie, deze functie kunnen uitoefenen, op de wijze als door internationale investeringsbanken thans geschiedt.

Indien het economische beleid van een Regering ten gevolge heeft dat bedrijven hun activiteit moeten beperken en hierdoor werkloosheid ontstaat, spruit hieruit voor de Regering de taak voort, voor nieuwe werkgelegenheid te zorgen. Daar volgens het Plan Schuman de Regeringen haar beleidsfunctie gedeeltelijk

Min. Fin. BBV 1262 Plan Schuman I
A, MINEZ, BeB, 562

aan de H.A. moeten overdragen, dienen zij bevoegd te zijn een beroep op de H.A. te doen voor de oplossing van het werkgelegenheidsvraagstuk, dat een gevolg is van het beleid der H.A.

B. Het Belgische standpunt.

De Belgische delegatie legde ter verduidelijking van haar principiële standpunt een "déclaration préalable" af. Verklaard werd dat België de toekomst van de basisindustrieën niet in de handen van de H.A. zou kunnen leggen, indien niet van te voren vaststaat, dat de H.A. over de middelen zal beschikken en ook verplicht zal zijn deze voor reconversiedoelinden beschikbaar te stellen. Hetzelfde geldt voor het "fonds de péréquation", waarvan in artikel 24 sprake is. In verband hiermede geeft de Belgische delegatie een opsomming van de omvang der taakstelling, die h.i. het reconversiefonds dient te hebben:

- 1) De herplaatsing der werklieden, hetzij in de sectoren staal of kolen, hetzij in andere bestaande of op te richten industrieën.
- 2) De omscholing in opleidingscentra.
- 3) Schadevergoeding voor de bedrijfstilllegging als gevolg van de "marché unique", welke de afzet van andere bedrijven vergroot en hierdoor hun exploitatie verbetert. De hiervoor uitgegeven middelen kunnen niet worden teruggevorderd.
- 4) Financiering voor de vereiste wijziging van het productieprogramma van een onderneming b.v. indien een specialisatie wordt tot stand gebracht of dat een omstelling op andere producten, zelfs buiten de sectoren ijzer en staal vallend, plaats heeft. In dit geval bestaat een mogelijkheid tot terugvordering en kan dientengevolge financiering door middel van leningen in aanmerking komen.

De Belgische gedelegeerde gaf een uitvoerig overzicht betreffende de omvang van de schade, welke in bijzondere gevallen zou kunnen ontstaan, indien een onderneming of de industrie van een land een reorganisatie of modernisering uitvoert, welke in het kader van het productieprogramma van de H.A. gedeeltelijk niet zou kunnen worden voltooid. Dit zou tot onevenwichtigheden en kapitaalverlies kunnen leiden.

C. Het Luxemburgse standpunt.

De gedelegeerde van Luxemburg steunde het Belgische standpunt en herhaalde nog eens de reeds naar voren gebrachte mening, dat een afzonderlijke fondsvorming voor de beide sectoren wel wenselijk is, doch moeilijk te realiseren zal zijn.

D. Het Duitse standpunt.

De grondgedachte van de Duitse gedelegeerde is geen zo omvangrijk programma op te stellen, dat de uitvoering door gebrek aan middelen in het gedrang zal komen. Hij is van mening, dat een raming van de omvang der reconversiebehoeften niet mogelijk zal zijn. In ieder geval zal een stelsel van prioriteiten moeten worden vastgesteld om de beschikbare middelen zo doeltreffend mogelijk te besteden. Naar zijn mening moet om dezelfde redenen worden getracht de uitwerking van de "marché unique" desnoods te beperken. Hij wees in dit verband op de bijzondere moeilijkheden, welke, met name in zijn land, zouden kunnen ontstaan door de bezwaren verbonden aan het verplaatsen van werkrachten (huisvestigingsproblemen). Hij stelt uiteindelijk voor de middelen, welke jaarlijks voor reconversie beschikbaar zouden komen, in verhouding tot de productie te bepalen en te beperken.

De tegenstelling tussen het Belgische en het Duitse standpunt komt hierop neer, dat België van mening is, dat de totale schade vergoed moet worden, zonder hierbij rekening te houden met de financiële en economische consequenties. Duitsland daarentegen wil uitgaan van een economisch verantwoorde begroting der middelen van het fonds en een aanpassing van het beleid in deze sector, zodat de meest urgente besteding van deze middelen is gewaarborgd.

E. Het Nederlandse standpunt.

De Nederlandse gedelegeerde wees er op, dat in dit verband tot nu toe alleen de aandacht gevestigd werd op de schade door kapitaalverlies en op de kapitaalbehoefte voor de oplossing van het werkkrachtenvraagstuk, benevens op de aanpassing van de productie. Even belangrijk zijn echter de voordelen, welke direct en indirect ontstaan door de meer efficiënte productie in het gehele gebied en de hieruit resulterende lagere prijs.

De voordelen ontstaan grotendeels in die landen, welke de grootste reconversiebehoefte hebben. De Nederlandse delegatie is daarom van mening, dat op de H.A. alleen dan een beroep door een land kan worden gedaan, indien de nadelen overwegen. Voorts zou een beroep op de H.A. kunnen worden gedaan, indien de oplossing van het werkkrachtenvraagstuk, voortvloeiend uit de "marché unique", het land voor, op andere wijze onoplosbare moeilijkheden zou plaatsens. De Nederlandse gedelegeerde merkt verder op, dat de verhoogde afzet thans als gevolg van bedrijfsluiting gedeeltelijk aan regionale outsiders ten goede zou komen. Het is daarom voorbarig te veronderstellen, dat de overblijvende bedrijven de voordelen daarvan ten volle kunnen genieten.

De voorzitter constateert, dat overeenstemming is verkregen over de noodzakelijkheid van reconversie en dat daarbij een schadevergoeding aan ondernemingen, welke tot bedrijfsluiting over moeten gaan, aan het betrokken land moet worden overgelaten. De voorzitter stelt voor in een kleine werkkommissie het standpunt der verschillende delegaties op grond van schriftelijke korte uiteenzettingen te bestuderen en een nieuw redactievoorstel voor artikel 23 uit te werken. Hiertoe wordt besloten. De redactiecommissie zal bijeenkomen op 10 Juli a.s.

Overeenkomstig het Belgische voorstel wordt besloten het woord reconversie door readaption te vervangen.

4. Artikel 24 (péréquation).

De voorzitter stelde de verschillende delegaties in de gelegenheid hun opvattingen ten opzichte van "fonds de péréquation" kenbaar te maken. Italië, België, Luxemburg en Frankrijk hebben deze gelegenheid aangegrepen om uiteenzettingen te geven, waaruit zou blijken, dat hun industrie en met name de kolenmijnen, steun uit het "fonds de péréquation" nodig zouden hebben.

De gehouden uiteenzettingen waren sterk eenzijdig en overdreven benevens weinig overtuigend. Toch werkten zij in zoverre

verhelderend, daar duidelijk bleek dat onder *péréquation* een fondsvorming op gemeenschappelijke kosten ten bate van bepaalde bedrijven wordt verstaan. Dit komt hierop neer, dat de efficiënte bedrijven de minder efficiënte bedrijven gedurende een overgangstijd hulp moeten verlenen. Uitdrukkelijk werd dan ook door de voorzitter vastgesteld, dat de Nederlandse opvatting, dat de *péréquation* zou betekenen een compensatie voor exploitatie-verliezen van ondernemingen gedurende de aanpassingsperiode, onjuist is.

De Franse opvatting werd ook in deze vergadering nog niet geheel duidelijk uiteengezet. De grondgedachte is wel deze: door de opheffing van alle restricties en tarieven zouden plotseling sterke verschuivingen van de productie tussen de verschillende bedrijven optreden. De *péréquation* heeft tot doel deze verschuivingen af te remmen en de overgang van de productie van het ene bedrijf naar het andere meer geleidelijk te doen verlopen. Hierdoor wordt vermeden, dat de omvang van lokale werkloosheid plotseling gevaarlijke dimensies kan aannemen, waardoor een taak voor de reconversie ontstaat, welke op korte termijn niet oplosbaar is.

Door subsidiëring van bedrijven, welke anders gevaar zouden lopen hun afzet te verliezen en de productie te moeten inkrimpen ten koste van die bedrijven, welke anders in staat zouden zijn deze productie over te nemen, wordt de werking van de vrije concurrentie tijdelijk verzwakt.

Het Duitse voorstel de *péréquation* soepel te hanteren en de middelen van het fonds binnen bescheiden grenzen te houden, betekent in de praktijk niets anders dan de vrije concurrentie zoveel mogelijk te laten spelen.

Bij deze bespreking bleek een duidelijke scheiding te ontstaan tussen landen, welke verwachten steun te ontvangen en die, welke steun zouden moeten geven. De tweede groep van landen wordt gevormd door Duitsland en Nederland. Beiden hebben belang bij de vrije prijsvorming en beperking van het hier voorgestelde kunstmatige ingrijpen.

De standpunten liggen ver uiteen en de voorzitter stelde daarom voor de mondelinge discussie over dit vraagstuk de volgende week te hervatten.

Parijs, 8 Juli 1950.

Art. 21.-- (version révisée le 6 juillet 1950)

La Haute Autorité pourra recueillir les informations utiles à l'accomplissement de sa mission par l'intermédiaire des associations prévues à l'article 20 ou directement auprès des entreprises quand elle le juge nécessaire ou quand une entreprise le préfère. Elle veillera à ce que les demandes d'information soient limitées au minimum. Elle pourra procéder ou faire procéder aux vérifications nécessaires.

Les informations concernant des entreprises individuelles seront couvertes par le secret professionnel. Sous cette réserve la Haute Autorité devra publier les données de caractère collectif qui sont susceptibles d'être utiles aux Gouvernements ou à tous autres intéressés.

La ventilation des données statistiques rendues publiques sera telle qu'elle puisse s'adapter aux classifications recommandées par les organismes internationaux (O.N.U., O.I.T., etc..)

Art. 22.- (version révisée le 6 juillet 1950)

Les dépenses de fonctionnement de la Haute Autorité seront couvertes par des cotisations perçues selon des règles uniformes, par catégories de produits, sur toutes les entreprises de sa juridiction.